

paa den Stilling, Venstre indtog til Ekspropriationen i Slutningen af 90erne, og den, det indtager nu, kan man ikke ubetinget stole paa, at Venstre er det samme om 10 Aar som i Dag, selv om det maaske for Øjeblikket havde Villien dertil. Derfor bygger jeg ikke paa 10-aarige Løfter fra Partiet; jeg har set det forvandle sig paa andre Omraader. Jeg for mit Vedkommende vil sige, at uden de periodiske Vurderinger gaar jeg ikke med til at stemme for dette Forslag. Jeg er ikke fuldt overbevist om, at det er den eneste rette Vej — det er en anden Sag —, men jeg er med til at gøre denne Prøve som et Forsøg paa, om denne Maade at løse Jordspørgsmaalet paa skulde være bedre end det, vi tidligere har gennemført. Jeg forstaar ikke Betænelighederne, thi alle Forholdsregler for ikke at træde enten Bondebrug eller Husmandsbrug for nær er tagne i § 4. Jeg vil udtale det Haab, at de gamle Venstremænd med de gamle Venstreanskuelser — dem er der jo nogle af — maa sejre i denne Sag og i dette Ting over de mere moderne, der vil over ad Højre til — de har maaske gjort Højre undværligt, saaledes at Højre har kunnet tage et andet Navn og kalde sig det konservative Folkeparti.

Den ærede Ordfører for Venstre sagde, at Formaålet var godt, men støtte dette Formaal vilde han ikke. Det ærede Medlem mente, at Almenvellet krævede ikke Ekspropriationen gennemført. Det ærede Medlem mener altsaa, at Almenvellet kræver, at de store Brug opretholdes. Det maa være det ærede Medlems Opfattelse, at det er en absolut Nødvendighed, at de store Brug bliver ubeskaaret. Det nytter derfor ikke at tage de smukke Ord om at sætte Arbejdet i Højsædet og smukke Ord om de arbejdende Husmænd i Forhold til dem, der staar og maaber ved Hjørnerne. Jeg er bange for, at hvis det ærede Medlem sejrer med sin Opfattelse og faar Flertal i dette Ting for den, vil det være de vordende Husmænd, der „maaber“ efter det ærede Medlem, naar han viser sig omkring i Landet. Jeg vil derfor ønske og haabe, at Venstre vil følge de gamle Traditioner. Om saa ogsaa de Konservative følger deres gamle Traditioner — det har jeg i og for sig ikke noget imod, det er altid al Æreværd, at man holder de gamle Traditioner i Ære —, vil Venstres Tilslutning dog være tilstrækkelig til at gennemføre Sagen her i Salen. Jeg deler ganske den Opfattelse, der blev udtalt af det ærede Medlem, der var Ordfører for Socialdemokraterne, (Steincke), at de 6 000 Brug, der her er Tale om i de to Forslag, der er nævnte, og som endnu ikke

er gennemførte, er ikke saa overvældende et Tal. Der er store Strækninger i Landet, ogsaa som nævnt fra anden Side, hvor det overhovedet er umuligt gennem de andre Love at faa Jord, saaledes at en saadan Bestemmelse som den i § 4 er absolut nødvendig.

Jeg vil endnu en Gang udtale min Bedrøvelse over, Beklagelse af, at de yngre, mere moderne Venstremænd ikke er af den samme gode Støbning som de gamle, der var med i 90erne, og hvem noget af Kampiveren endnu sidder i Blodet fra 80erne og 90erne, da man kæmpede djærvt Side om Side imod Højre for at skaffe Forfatningen respekteret her i Landet. Det falder mig ikke ind at give de Konservative gode Raad, men det falder mig ind, at her var en Vej til at gøre Danmark større. De var i sin Tid meget bekymrede for at miste de sorte ovre i Vestindien. Hvis de derfor vilde anvende de vestindiske Millioner herhjemme paa at skabe mindre Jordbrug, vilde de ret hurtigt være i Stand til at skabe en Befolkningstilvækst af Landmænd herhjemme i Stedet for de sorte, vi mistede i Vestindien. Jeg vil betragte dette som en fortjenstfuld, en fædrelandsindet Gerning, og derfor henstiller jeg til Højre at være med i dette Arbejde.

Gregersen : Der var et Misforhold imellem Opfattelsen hos det ærede 5te landstingsvalgte Medlem (Døcker) og det ærede 10de Medlems for 1ste Kreds's (Steincke) med Hensyn til Venstres Stilling til Ekspropriationsspørgsmaalet, thi medens det ærede 5te landstingsvalgte Medlem mente, at Venstre var ved at komme paa Glidebanen, og beklagede Venstres Stilling til Ekspropriationsspørgsmaalet, saa lød Beklagelsen fra det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds, fordi Venstre ikke vilde gaa langt nok. Venstres Opfattelse er den, at det gaar med til Ekspropriation, naar Almenvellet kræver det, men som jeg gjorde gældende i mine første Udtalelser, ser vi saadan paa det, at der er Jord nok ude paa Landet. Vi tror, hvad der for Resten ogsaa blev gjort gældende af det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds, at der ikke bliver Brug for ret megen Jord for Øjeblikket. Det ærede Medlem tror ikke, at Udviklingen med Hensyn til Efterspørgsel efter de Lodder vil blive saa overdreven stor. Man kan ikke tage en Avis i Haanden, navnlig ikke i dette Foraar, uden at man ser, at der er et overdrevent stort Tilbud af Jord. Saaledes er det i hvert Fald Tilfældet i Vestjylland, og jeg tror overhovedet de fleste